

често завръщвали своето прелетяване въ Южна Франция — въ мѣста, които по-рано съвсемъ не били посещавани отъ тѣхъ.

Отъ друга страна, обаче, известни сж случаи, когато малки ята гжски, безъ да се страхуватъ отъ топовнитѣ гърмежи, летѣли направо надъ бойната линия. Тѣ не се отбивали отъ пътя си, дори и когато прѣко се допирали до военнитѣ самолети презъ време на най-разгорещения въздушенъ бой.

Животнитѣ ставатъ жертва на топовния, картечния или пушечния огънь само въ единични случаи, ала възможни сж и изключения. Тѣй, напримѣръ, презъ време на ожесточенитѣ боеве въ Бѣловежката девствена гора силно пострадали обитаващитѣ тамъ зубри. Зубритѣ въ този запазенъ районъ отъ 770 останали 120. По разпореждане на германското командване останалитѣ живи животни били изкарани вънъ отъ фронтвата линия, и съ това се избѣгнало пълното изтрѣбване на тѣзи животни.

На масово изтрѣбване били подложени животнитѣ само отъ действието на отровни газове, които нерѣдко се употрѣбявали презъ голѣмата европейска война. Обаче, действието на смъртоноснитѣ газове се ограничавало на не голѣмо пространство, затова не могло да се отрази по-значително върху числеността на животнитѣ.

Въ историята на всесвѣтската война е известенъ само единъ случай, когато за военнитѣ действия ставало необходимо да бждатъ изтрѣбени животнитѣ. Това било въ Африка, презъ време на ожесточената война между английскитѣ и нѣмскитѣ колониални войски. Тукъ жертва станали жирафитѣ. Диви стада отъ тѣзи животни, като бѣгали, скжсвали жицитѣ на военнитѣ телеграфни линии. Въ връзка съ това на английскитѣ и германскитѣ колониални войски била дадена заповѣдъ да унищожаватъ стадата жирафи, като стрелятъ